

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Nej, fordi jeg synes, vi altid har taget debatten op. Når der er kommet noget kritik, så er det blevet undersøgt i regeringen og er blevet besvaret, og f.eks. den berømte Gil Robles-rapport for 5 år siden tog regeringen jo stilling til, og den kritik, der var, blev tilbagevist. Så kan der være nogle vurderinger, som man ser forskelligt på, og det må jo så i sidste ende være et domstols-spørgsmål, men jeg mener ikke, at vi har overtrådt noget.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg fik nok ikke udtrykt mig helt klart. Jeg taler sådan set ikke om menneskerettighederne som sådan. Jeg taler om det store arbejde, som gøres i den parlamentariske forsamling med at udarbejde retningslinjer, hvor der bl.a. er lavet retningslinjer for, hvordan man bør behandle afviste asylansøgere, retningslinjer, som Danmark på ingen måde imødekommer. Og der er det bare, jeg siger:

Er det ikke en stor svækkelse af det arbejde, der gøres i Europarådets Parlamentariske Forsamling, når de ting, man vedtager, bliver til det rene ingenting, fordi landene har travlt med at behandle deres asylansøgere så dårligt, at asylansøgerne vælger nogle andre lande i stedet for? Ville det ikke klæde et land som Danmark at gå forrest og sige: Hvis man i fællesskab og på tværs af alle europæiske lande er blevet enige om nogle retningslinjer for at behandle de afviste asylansøgere ordentligt, så burde Danmark gå foran, som vi bryster os af at gøre på mange andre områder inden for Europarådets virke?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Man kan jo altid diskutere, hvad det vil sige at gå foran. Jeg mener sådan set, at vi kan stå ved den flygtningepolitik, vi har, og at der ikke er noget, man decideret kan komme og sætte sin finger på. Jeg ved ikke, hvad man mener med at gå forud. Det viser sig jo, at den politik, vi har haft i Danmark i de senere år, sådan set er en politik, som nu breder sig til andre lande, og det synes jeg kun er o.k. Jeg anerkender ikke, at vi overtræder noget.

Formanden:

Tak til fru Hanne Severinsen. Så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Først vil jeg gerne takke regeringen og ministeren for redegørelsen, som jeg synes er klar og overskuelig. Det er oplagt, at topmødet i Warszawa i 2005 gav nogle beslutninger, som er vigtige og væsentlige, bl.a. spørgsmålet om en klar og tydelig arbejdsdeling mellem EU og Europarådet, selvfølgelig også set i lyset af, at der med EU's nye agentur, der nu er placeret i Wien, for grundlæggende rettigheder kontra menneskerettigheder, sker en rimelig tydelig afgrænsning. Men også på en række andre områder er det væsentligt, at forholdet til EU bliver afklaret.

EU er jo efter sin udvidelse kommet op på mere end 25 medlemmer, og Europarådet er jo nu nået op på, så vidt jeg ved, 47 lande, hvor senest Montenegro er kommet med, og det vil sige, at der i Europarådet er samlet en række lande, som ikke er repræsenteret i EU, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at Europarådets opgaver fortsat prioriteres højt.

Kl. 14.25

Vi er også enige om, at Europarådets opgaver skal fokuseres på det, der benævnes som kerneopgaver, dvs. menneskerettigheder, domstole, retssamfund m.v. Det vil selvfølgelig medføre måske nogen nedprioritering af andre områder, dels noget sundhed, dels noget kultur. Man kan jo sætte spørgsmålstegn ved, om fugleinfluenza f.eks. er et emne, der skal behandles i Europarådet. Men det vigtige er, at der undgås dobbeltarbejde.

Med hensyn til effektivisering, som også omtales i redegørelsen, deler vi betragtningerne om, at det er meget vigtigt. Det er dramatiske tal, der foreligger fra Menneskerettighedsdomstolen, hvor der jo i 2006 blev afsluttet 42.000 sager, men der kom 55.000 nye til, og vi kan jo se af tallene, at det er Rusland som eksempel, der topper med over 19.000 sager. Så det er givet, at det er vigtigt at få det effektiviseret, og herunder også at den såkaldte protokol 14 sættes i kraft.

Som det fremgår af redegørelsen, har Rusland ikke tiltrådt, og det er måske det eneste punkt i redegørelsen, der savnes en argumentation for, nemlig med hvilken begrundelse Rusland ikke har tiltrådt denne protokol 14.

Med hensyn til overvågning anser vi det for vigtigt, at Europarådet fortsat følger konventionerne, også i forhold til mindretalsbeskyttelse, og vi har jo set eksempler, der stadig væk desværre er aktuelle, senest i Estland, hvor der har været uroligheder mellem det russiske mindretal og esterne. Vi ser det i Tyrkiet i disse uger,